

почитахъ. Нъ поради своята неопытность той не можа да се избави отъ вляньето на майка си и любимцытъ си. Работитъ оставахъ въ чужды рѣдѣ и злоупотребеніята не са намалихъ никакъ. Самата войска безчинствуваше постоянно и караше Правителството да не ѝ пригледва за нищо.

Персія се възползува отъ тѣзи бъркотии на Турція и поиска да си увеличи владѣніята. Шахъ-Аббасъ усвои Багдадъ. Ерзерумскыйтъ паша не са смири, освѣнъ когато му са даде управленіето на Босна; кжрѣмекытъ Татари такожде са подигнахъ, и Портата не можаше да запре тѣзи злочестини, защото войската бѣше непокорна и не изпълняваше заповѣдытъ на началницытъ си.

Веднѣжъ Еничеритъ показахъ своето недоволство отъ правителството твърдѣ безочляво и докачително за самыя Султанъ; тогазъ послѣднийтъ оставя на стърна дѣтинството и наказва съ голѣма строгость началницытъ на бунтовницытъ. Отъ тѣзъ минута са почева истинското царуванье на Мурада. Еничерытъ и спахінтъ му са заклѣхъ да му бждѣтъ вѣрны и побѣдата са повърнѣ подъ знамята му. Турцытъ нападахъ на Персія и я принудихъ да повърне градоветъ които бѣше прѣвзела. Мурадъ са бѣяше въ редоветъ на войскарытъ си и ты насърдчаваше съ примѣра си. Той принуди Багдадъ да му са прѣдаде и докара Персія до състояніе да иска миръ. Султанътъ поднесе мира, ка-то даде за размѣна на Багдадъ градъ Ериванъ.

Султанътъ порастнѣ и станѣ пѣргавъ и силенъ мжжъ, нъ заедно съ туй и кръвожаденъ. Туй свойство са развиваше въ него по единъ страшенъ начинъ и са показваше дори и въ чртытъ на лицето му. Неговата голѣма строгость обузда непокорството на войскарцината, нъ отъ каприциозността на характера му всички около него треперяхъ. При всичката си обаче дѣятельность той не можа да повърне прѣдшната храбрость на турската изродена войска. И друга страсть пълняше душата му: туй бѣше корыстолюбіето. За да не обрне жаднытъ погледи на Султана къмъ себесъ, всекы са прѣструваше на сиромахъ.